

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119011027
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119011027.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.06.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. N., stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, písm. d/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. f/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného K. N. a okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/65/2019 zo dňa 17.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného K. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici dňa 18.12.2019 podal na Okresný súd v Banskej Bystrici pod sp.zn. 1Pv 294/2019 obžalobu na K. N. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.

Okresný súd v Banskej Bystrici po vykonanom dokazovaní na viacerých hlavných pojednávaniach rozsudkom sp.zn. 6T/65/2019 zo dňa 17.02.2019 rozhodol, že obž. K. N. je vinný nie zo zločinu lúpeže ale zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 17.08.2019 v čase okolo 13:20 hod. v D. D. na R. ulici č. XX podišiel k maloletým F. R., nar. XX.XX.XXXX a F. H., nar. XX.XX.XXXX a oslovil ich, či nemajú nejakú trávu, pričom po tom, ako mu povedali, že trávu nemajú, im vulgárne nadával a opakovane od nich žiadal, aby mu dali trávu, maloletému F. R. strhol z hlavy šiltovku a zobral mu slnečné okuliare, následne ich vyzval, aby mu ukázali vrecká a obsah tašiek, na čo maloletý F. H. ukázal obžalovanému obsah vreciek na svojich nohaviciach a otvoril svoj vak a maloletý F. R. mu ukázal obsah príručnej tašky, pretože obžalovaný mu povedal, že inak mu nevráti okuliare a šiltovku, následne obžalovaný vrátil poškodenému F. R. šiltovku, po čom mu poškodený navrhol, že za okuliare mu dá peniaze a vybral svoju peňaženku, ktorú mu obžalovaný vytrhol z ruky a zobral z nej peniaze vo výške 15,- € a následne vrátil poškodenému F. R. okuliare, po čom ho poškodený F. R. vyzval, aby mu peniaze vrátil, pričom obžalovaný mu vrátil 5,- € a odišiel smerom na C. ulicu, čím spôsobil poškodenému F. R., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 10,- €, a takto konal napriek tomu, že na základe trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1 T/48/2019 zo dňa 20.06.2019, právoplatným dňa 10.07.2019, bol odsúdený za spáchanie prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. v znení platnom do 31.07.2019.

Za toto konanie potom okresný súd obž. K. N. odsúdil a to podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. 1) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému F. R., nar. XX.XX.XXXX v D. D., trvale bytom K. č. XX, D. D., škodu vo výške 10,-€.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadli jednak okresný prokurátor v Banskej Bystrici, ako aj samotný obžalovaný cestou svojho obhajcu.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu, ak skutok, za ktorý on vinil obžalovaného vinným, teda ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák., okresný súd prekvalifikoval len na zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. f/ Tr.zák. a ak mu potom aj pri takejto zmenenej právnej kvalifikácii ukladal kratší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa prokurátora súd v podstate zľahčil konanie obžalovaného tým, že nepoužil voči maloletým žiadne násilie, či hrozbu násilia, ako to vyžaduje Trestný zákon a judikatúra pri trestnom čine lúpeže. Podľa prokurátora trestný čin lúpeže je dokonaný, ak páchatel použije násilie, prípadne hrozbu násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Tu potom poukázal na to, že maloletý F. R. a F. H. sa prechádzali okolo 13.20 h po frekventovanej ulici v D. D., kedy ich prenasledovali dve osoby a napriek opakovaným slovám obžalovaný neupustil od svojho konania, ďalej ich prenasledoval, pričom počas tohto prenasledovania mali použiť proti obom maloletým vyhrážky. Takýto priebeh deja je zistený aj zo záznamu priemyselnej kamery.

Pokiaľ maloletý vo výpovediach neuvádzali zhodne presne citáciu vyhrážok, toto je možné pripustiť jednak stresu z konania obžalovaného, jedna zrejme hanbou uvádzať vulgarizmy pred vyšetrovateľom. Takéto konanie obžalovaného je však podľa prokurátora nutné aj vzhľadom na osobu obžalovaného hodnotiť ako hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Strach maloletého R. potom, ako mu obžalovaný po prenasledovaní a vyhrážkach vzal šiltovku, okuliare a peňaženku, je zrejmy z jeho výpovede. Situáciu navyše podporuje aj vzdialenie sa maloletého svedka H. a jeho následný telefonát na políciu. To, že nakoniec sám poškodený R. začal vyjednávať s obžalovaným o vrátení svojich vecí, vysvetlil tak, že tieto veci boli väčšej hodnoty ako obsah jeho peňaženky. To ale nezakladá podľa prokuratúry dôvod na zníženie závažnosti konania obžalovaného.

Prokurátor je teda toho názoru, že konanie obžalovaného od počiatku smerovalo k obstaraniu si drog, peňazí alebo iných vecí vhodných na speňaženie a za týmto účelom potom aj pristúpil k maloletému R. a prisvojil si od neho veci. Toto sú podľa prokurátora znaky zločinu lúpeže a nie zločinu krádeže.

Navyše v konaní pred vyšetrovateľom poškodeného maloletého zastupovala jeho matka O. R. a preto súd mal zaviazat' obžalovaného k náhrade škody voči nej a nie voči maloletému F. R.. Preto navrhol prokurátor, aby v tomto smere odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, uznal obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a v tomto smere mu uložil aj prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a rozhodol aj o zmene povinnosti nahradiť škodu.

Odvolanie voči napadnutému rozsudku podal aj obž. K. N. cestou svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o uloženom treste, ktorý mu bol napadnutým rozsudkom uložený. Uviedol, že žiadnym spôsobom nechce spochybňovať výrok rozsudku v časti vyslovenia viny, ktoré nespochybňuje. Jeho odvolanie smeruje výlučne do výroku o uloženom treste, predovšetkým vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý považuje za neprimerane prísny a nespravodlivý.

Z vykonaného dokazovania vo vzťahu k veku poškodených vyplýva len minimálna subjektívna súvislosť, vôbec nebolo preukázané, že by okolnosť veku poškodených, najmä poškodeného F. R. z hľadiska spáchania trestného činu bola významnou. Aj z výpovede matky poškodeného vyplýva, že tento je vysoký XXX cm a váži XX kg, je športovec, chodil na J. a H. a má stavbu tela a nie je ustráchaný. Nebolo preto preukázané, že by sa obžalovaný dopustil trestného činu preto, že poškodených považoval za chránené osoby. Minimálna súvislosť veku poškodených so spáchaným trestným činom, na ktorú bezprostredne nadväzuje znížená závažnosť konania, považuje za mimoriadny dôvod na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr.zák., ktorý mal byť podľa jeho názoru na neho aplikovaný.

Pokiaľ ide o následok konania, chcel by uviesť, že tento následok nebol závažný ani vo vzťahu k spôsobenej škode, ani vo vzťahu k prípadnej inej ujme. Vzájomný vzťah obžalovaného s poškodeným

bol taký, že poškodený mohol situáciu riešiť psychologicky, lebo videl, že on na to rozumovo nemá, pretože si chcel nechať drahé veci, ktoré mal napr. pri sebe ako mobil, pričom navyše ešte s obžalovaným aj dohadoval o peniazoch, kedy mu obžalovaný vrátil 5,- €. K trestnej činnosti sa obžalovaný priznal, viackrát ju oľutoval a tohto konania sa dopustil v čase veku blízkom veku mladistvého. Má preto za to, že uložený trest je pre neho neprimerane prísny a navrhol, aby postupom podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., teda zo zmierňujúcich dôvodov mu bol uložený kratší trest odňatia slobody potom, čo krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zruší a vo veci rozhodne sám.

Okrem tohto odvolania predložil obhajca obžalovaného za obžalovaného aj vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, z ktorého je zrejmé, že s odvolaním prokurátora nesúhlasí. Vo vyjadrení obhajca obžalovaného uviedol, že prokurátorka nesprávne odôvodnila svoje odvolanie, keďže na základe vykonaného dokazovania, najmä na hlavnom pojednávaní, ani okresný súd nevzhliadol v konaní obžalovaného žiadne prvky násillia a poukázal na to, že pokiaľ ide o hrozbu násillia, tak takáto hrozba mala byť taká, že hrozí, že ihneď bude násillie vykonané, ak sa poškodený nepodrobí vôli páchatel'a, čo sa však tiež nikdy nepreukázalo. Preto považuje hodnotenie dôkazov, ako ich urobil okresný súd, za správne a zákonné, keďže okresný súd v napadnutom rozsudku jasne a zrozumiteľne opísal svoje úvahy o tom, ako k vyššie uvedeným záverom došiel.

Navyše z vykonaného dokazovania podľa obhajoby vyplýva, že prokurátor pri hodnotení skutkového deja viackrát poukazuje na prenasledovanie poškodených obžalovaným, avšak toto vôbec nebolo z obrazového záznamu preukázané. Ďalej prokurátorka poukazovala na podstatne fyzicky mocnejšiu telesnú konštrukciu obžalovaného vo vzťahu k poškodenému R.. V tomto smere poukázala obhajoba na už vyššie citovanú výpoveď matky poškodeného o tom, aká osoba je poškodený a že bol športovec.

Z uvedených dôvodov preto záverom svojho vyjadrenia obhajca za obžalovaného uviedol, že navrhuje odvolanie prokurátora zamietnuť a odvolaniu obžalovaného čo sa týka výroku o uloženom treste v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský súd ešte predtým, ako vykonal verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora, si vyžiadal z ÚVV a ÚVTOS D. D., kde v súčasnosti bol obv. K. N. vo väzbe, hodnotenie na tohto obžalovaného. Z tohto hodnotenia je zrejmé, že počas pobytu vo výkone väzby neboli konštatované nedostatky k dodržiavaniu ústavného poriadku u obžalovaného, jeho komunikácia s personálom je dobrá, neboli zaznamenané žiadne nedostatky. Nariadenie personálu plní bez pripomienok. V styku s ostatnými obvinenými nevyvolával konfliktné situácie a zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiaval. Vo voľnom čase sa venoval najmä športovým aktivitám a hraníu spoločenských hier. Nebol ani potrestaný, ani disciplinárne odmenený, nebol ani zaradený do pracovného procesu a vzťahu s rodinou udržiaval prostredníctvom korešpondencie a balíkov.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní procesných strán, potom krajský prokurátor, ktorý bol prítomný, uviedol v konečnom návrhu, že v celom rozsahu sa pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania okresného prokurátora, napadnutý rozsudok vo výroku o vine považuje za nezákonný a nesprávny, kedy okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a navrhol, aby v tomto smere bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol obžalovaný uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby a preto aj zároveň navrhol, aby bol zmenený výrok o uloženom treste tak, aby bol obžalovanému uložený prísnejší trest a to na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za zločin lúpeže, to znamená vo výmere 7 rokov nepodmienečne. Dodal, že uloženie ústavnú protitoxikomanickú liečbu považuje za správnu a pokiaľ ide o náhradu škody, navrhol, aby v tomto smere krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a zaviazal k náhrade škody obžalovaného v prospech matky poškodeného O. R.. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že obžalovaný pochádza z usporiadanej rodiny, obaja rodičia pracujú, nevedomil si závažnosť svojho konania, celý čas ľutuje svoje konanie, je toho názoru, že okresný súd správne zhodnotil, o aký trestný čin v prípade obžalovaného išlo, správne potom aj prekvalifikoval konanie obžalovaného, avšak je toho názoru, že na nápravu a prevýchovu obžalovaného by stačil aj kratší nepodmienečný trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu a to za použitia zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr.zák. Zároveň v tomto konečnom návrhu obhajca obžalovaného predložil poštový poukaz, z ktorého je zrejmé, že dňa 04.06.2020 K. N. uhradil na adresu poškodeného F. R. sumu 10,- € tak, ako to vyplýva aj z

jeho povinnosti z napadnutého rozsudku, čím vlastne aj splnil svoju povinnosť nahradiť poškodenej strane spôsobenú škodu. V tomto smere preto navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovaného a pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto s poukazom aj na svoje vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Sám obžalovaný vo svojom konečnom návrhu uviedol, že veľmi ľutuje toho, čo sa stalo, v konečnom dôsledku súhlasí s vyjadrením svojho obhajcu a len by chcel dostať kratší trest odňatia slobody.

Na podklade podaných odvolaní potom Krajský súd v Banskej Bystrici potom v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolania procesných strán nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo aj v súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov tak v prospech obžalovaného ako aj v jeho neprospech. Z tohto odôvodnenia rozsudku je jednoznačne zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, že sa nedopustil zločinu ľúpeže a ako sa vysporiadal aj s tvrdeniami poškodených maloletých a prečo prekvalifikoval konanie obžalovaného na zločin krádeže tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Na tomto mieste musí krajský súd poukázať práve na dôvody, ako prvostupňový súd hodnotil jednotlivé dôkazy, ktoré boli zabezpečené. Je pravda, že na hlavnom pojednávaní tak poškodený mal. F. R., ako aj mal. F. H. neboli vypočutí, ale bola prehratá ich výpoveď, ktorú urobili pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní, kde pri týchto výpovediach obidvoch týchto svedkov bol prítomný obhajca obžalovaných. Podrobne okresný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia na tieto výpovede poukázal a aj sa venoval týmto výpovediam a potom aj správne tieto dôkazy vyhodnotil.

Nie je možné sa stotožniť s tvrdeniami prokurátora uvedenými v odvolaní, pretože z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako okresný súd pristúpil k týmto dôkazom, ako ich hodnotil a to, že má na hodnotenie dôkazov prokurátor iný názor ako okresný súd, neznamená, že okresný súd tieto dôkazy vyhodnotil nesprávne a nezákonne.

Preto je aj krajský súd toho názoru, že správne postupoval okresný súd, keď za tejto situácie obžalovaného po tak vykonanom dokazovaní ako je to zrejmé aj z predloženého trestného spisu, uznal obžalovaného vinným len zo zločinu krádeže v zmysle § 212 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. f/ Tr.zák. tak, ako je to zrejmé z napadnutého rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, krajský súd si tieto dôvody osvojuje a preto aj v podrobnostiach na ne odkazuje.

Je nepochybné, že jedinými osobami, ktoré vnímali celý priebeh skutkového deja, boli obidvaja maloletí, teda poškodený R. a svedok H., ďalej obž. N. a svedok D.. Je nepochybné, že svedok D. vypovedal spôsobom v prípravnom konaní inak, ako na hlavnom pojednávaní, kedy je zrejماً jeho snaha na pojednávaní pomôcť obžalovanému N.. Tvrdenia svedka D., ktoré uvádzal na pojednávaní, že chlapci mali medzi sebou dohadovať, či by nevedeli zohnať trávu, nepotvrdil nikto a ani samotný poškodený o tom nikdy nehovoril a v tomto smere preto nemohol ani krajský súd týmto tvrdeniam svedka uveriť.

Pokiaľ ide o výrok o uloženom treste, krajský súd sa nemôže stotožniť s námietkou obhajoby, že uložený trest pre obžalovaného je neprimerane prísny. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil len mesiac po tom, čo bol v inom konaní právoplatne odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody, kde si bol

vedomý toho, že akýkoľvek prehrešok znamená, že bude musieť ísť do výkonu trestu a napriek tomu neváhal a spáchal trestnú činnosť na poškodenom R..

Samotné následne oľutovanie, priznanie a spolupráca obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní v prípravnom konaní nemôže samo o sebe znamenať, že je potrebné u neho potom znížiť mimoriadne dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a ukladať mu kratší trest odňatia slobody, než aký za takéto protiprávne konanie ukladá uložiť Trestný zákon. V tomto smere sa krajský súd nestotožnil s argumentáciou obhajoby a bude len na obžalovanom, aby následne preukázal, že tá jeho snaha po náprave a resocializácii vo výkone trestu bude mať úspech a on sa ďalšej trestnej činnosti v budúcnosti nedopustí.

V tomto smere preto nemohol ani krajský súd vyhovieť odvolaniu obžalovaného. Samozrejme, že pokiaľ krajský súd zamietol odvolanie prokurátora do viny, nemohol ani vyhovieť jeho odvolaniu, aby ukladal obžalovanému iný trest odňatia slobody, ako mu uložil okresný súd, teda prísnejší, keďže považoval právnu kvalifikáciu konania obžalovaného tak, ako ju ustálil okresný súd, za zákonnú.

Pokiaľ ide o výrok o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu poškodenej strane, v tomto smere krajský súd považoval napadnutý rozsudok vzhľadom aj na zásadu istoty súdnych rozhodnutí za správny, aj keď je nepochybné, že ako poškodená v prípravnom konaní vystupovala matka poškodeného F. R. a to S.. O. R., avšak obžalovaný cestou obhajcu predložil na pojednávaní dňa 04.06.2020 poštový poukaz na adresu, z ktorého je zrejmé, že pod podacím číslom XXXX bola na pošte v D. D. dňa 04.06.2020 podaná poštová poukážka na vyplatenie sumy v hotovosti 10,- € na adrese F. R., K. XXXX/XX, D. D.. Z tohto mal krajský súd preukázané, že fakticky ešte pred vykonaním odvolacieho konania obžalovaný nahradil poškodenej strane spôsobenú škodu a preto ani v tomto smere už napadnutý rozsudok nezrušoval, ale považoval ho za správny a zákonný.

Toto boli dôvody, pre ktoré potom krajský súd odvolania tak obžalovaného K. N. ako aj okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.